

Umění přišlo o svého člověka

Poznal jsem ho počátkem 90. let minulého století. Pohyboval se kolem Galerie Benedikta Rejta a jistou dobu tvořili s knihovníkem Jiřím Jedličkou téměř kompaktní celek. Společně chodili na knižní aukce do muzea a nakupovali pro galerijní knihovnu. Často zašli do antikvariátu. Jen tak, popovídat...

Pan Zbyněk Sedláček byl zvláštní člověk, na mnohé působil dojmem podivína. Museli jste mu přijít na chuť. Stále se „motal“ blízko kumštu. Vlastně až nyní si uvědomuji, že jsem byl nechtěným svědkem jeho profesního růstu. Se vzrůstající frekvencí psal o výstavách, recenzoval je, uváděl na vernisážích renomované umělce, přednášel, zasvěceně analyzoval. Věnoval se rovněž mezitextovým vztahům ve vizuální a konkrétní poezii a dlouhé řadě dalších témat.

Časem dospěl do fáze uznávaného, respektovaného a žádaného kunsthistorika se specializací na současné moderní umění. Byl mimo jiné členem poradního sboru pro akviziční činnost Galerie umě-

ní Karlovy Vary, pracoval jako odborný asistent na Katedře teorie a dějin umění při UJEP v Ústí nad Labem. Přednášel a zahajoval výstavy po celé republice. Byl jsem polichocen, když na společné vernisáži mé a Emila Juliše ve Vrchlického divadle

v Lounech pronesl úvodní řeč vedle Josefa Hlaváčka i Zbyněk Sedláček. V Galerii Emila Juliše v Černčicích byl pravidelným hostem, o řadě

zdejších výstav napsal rozsáhlé recenze do MF Dnes. V téže galerii měl tuto neděli 6. dubna zahájit výstavu Vladislava Mirvalda. Dle nadšení, s nímž nabídku přijímal, se velice těšil.

Pravdou je, že jedna potíž se Zbyňkem Sedláčkem byla – naučil se cizím pojmům, odborným výrazům, jejich kombinatorice a následného využívání k velejemným nuančním popisům tak dokonale, že nakonec proje-
vům (s výjimkou

obdobných zasvěcenců) málokdo rozuměl. Často ani samotní výtvarníci. S úsměvem jsem si představoval, jak následně doma provětrávají

Slovník cizích slov a pátrají, co o jejich díle Zbyněk vlastně řekl. Mohli si být jisti, že nic špatného. Zbyněk se totiž věnoval pouze těm, o nichž byl přesvědčen, že jejich dílo je významné, kvalitní, smysluplné či historicky zachycení hodné, byť umělecky zatím nevyzrálé. Sedláček měl prostě svoji „lajnu“, přes kterou nejel vlak...

Je příznačné, že kritika stran (ne) srozumitelnosti projevů se na Sedláčka snášela výhradně z úst výtvarníků, kterým dosud výstavu neuváděl či o jejich díle nepsal. Osobně jsem přesvědčen, že tajným snem každého „kritika- výtvarníka“ bylo, aby právě Zbyněk Sedláček o jeho díle cosi vyslovil. Znamenalo by to totiž, že si vysloužil jeho pozornost.

Máte smůlu, hošani...

Mgr. Zdeněk Sedláček, kunsthistorik, mistr suchého humoru a jemné ironie, zemřel 24. března.

Pavel Rudolf Vejrážka



FOTO BOŘEK ZASADIL

Mgr. Zbyněk Sedláček